

TER ZAKE

Wij westerse vrouwen beseffen zelf niet hoe vrij we zijn

In Jordanië zei een vrouw me enkele jaren geleden dat wij westerse vrouwen ons vaak niet realiseren hoe vrij we zijn. Ze was jaloers op onze mogelijkheden om vrij de straat op te gaan, om elke baan te vervullen die we maar willen en ons leven volledig gelijkwaardig aan mannen in te richten. Koester dat voorrecht elke dag, gaf ze mee als advies. Zelf mopperen wij wel eens (overigens terecht) over de kwestie 'vrouwen aan de top', en het is in essentie verschrikkelijk om daar via quota en lijstjes meer draagvlak voor te moeten krijgen, maar wat deze Jordaanse vrouw zei, zal me altijd bijblijven.

Deze dagen zijn wij in rep en roer (overigens ook volledig terecht) na de vreselijke aanrandingen in Keulen, en regent het verhalen over misbruik in bijvoorbeeld Zuid-Afrika, enkele Zuid-Amerikaanse landen, Egypte en India. Wat is dat toch dat je ergens als mens geboren wordt en per onmiddellijk en levenslang als ondergeschikt, minderwaardig en nutteloos wordt beschouwd?!

Ik schrijf deze column vanuit Kamrup, in Assam, Noord-Oost-India, waar ik me inzet voor Women on Wings, een Nederlands-Indiase organisatie die de positie van vrouwen helpt verbeteren via ondernemerschap. Onze zakelijke ervaring zetten we in om Indiase sociale ondernemingen te professionaliseren en levensvatbaar te maken. Zo helpen we mee om banen en inkomen te creëren voor een miljoen vrouwen op het arme Indiase platteland. Vrouwen hebben hier een bedroevend achtergestelde positie.

Het bedrijf waar ik deze keer ben geweest, verschaft nu werkgelegenheid aan zo'n 2600 vrouwen die ambachtelijk traditionele stoffen weven. Het doel is 5000 vrouwen als ondernemer te werk te stellen en de inkomens te verdubbelen, maar daarvoor zijn meer opdrachten nodig vanuit de markt. De ondernemer weet heel goed hoe de vrouwen te organiseren en te trainen, maar het ontbreekt aan marketing en verkoopkennis.

Vrouwen worden gestimuleerd een bankrekening te openen (waar ze eerst een identiteitskaart voor moeten hebben) waar ze onafhankelijk van hun echtgenoot

over mogen beschikken. Wij kunnen ons in Nederland niet voorstellen hoe dominant de man in India is. Zelf leid ik een onderneming waar nog steeds 75% van de werknemers man is, maar in het topmanagement is wel ruim 30% vrouw. Ik stond daar nooit bij stil, maar hier voelt het alsof ik van een andere planeet kom. Wrang om te moeten constateren dat diverse culturen nog lichtjaren achterlopen.

Hier op het Indiase platteland krijgen de vrouwen door een baan en een zelfstandig inkomen niet alleen een beetje onafhankelijkheid, maar ook meer respect. Ze leren voor zichzelf op te komen en hun talenten worden ontwikkeld. Heel kleine stapjes in het creëren van kansen voor

vrouwen in een land waar zij als tweederangs burgers, of erger nog als volledig waardeloos worden beschouwd. Vrouwen moeten ontdekken dat ze wél iets waard zijn en ook iets kunnen. Economische onafhankelijkheid is een belangrijke sleutel tot het opheffen van ongelijkheid.

'Keulen' geeft mijn verblijf in India een extra dimensie. Net zoals die Jordaanse vrouw ben ik ook hier weer onder de indruk van de energie en de kracht die vrouwen kunnen uitstralen.

Eens te meer realiseer ik me dat ik vanuit inhoud, betrokkenheid en mijn eigen diepgewortelde besef van gelijkwaardigheid een steentje kan bijdragen aan het bouwen van een gelijkwaardige maatschappij.

 COLUMN

Lieve Declercq

Lieve Declercq is ceo van drinkwaterbedrijf Vitens. Volgende week in deze wisselcolumn: Meiny Prins, directeur van Priva (klimaat- en procesautomatisering)